

[Grøndahl.]

den højtærede minister og det udvalg, der formodentlig bliver nedsat, at tage indføjelser af en sådan paragraf op til velvillig behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag. Ligesom en tilslutning her er ved at være almindelig, er det ved at blive almindeligt, at der rettes forespørgsel om, hvordan det går med den kommission, der sidder og arbejder med disse problemer.

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg, således som jeg redegjorde for det ved lovforslaget i fjor, havde håbet, at vi i denne samling kunne have fået spørgsmålet til behandling, at kommissionen altså kunne have været færdig. Det er imidlertid ikke lykkedes af forskellige årsager.

For det første er det meget komplicerede spørgsmål, det drejer sig om, hvad jeg vist tidligere har redegjort for i det høje ting. Dernæst er de folk, der sidder i denne kommission, af en sådan kvalitet, at der er bud efter dem mange steder fra. Man kan så selvfølgelig sige, at det kunne man have taget hensyn til, da man nedsatte kommissionen, men vi ville jo på den anden side gerne have de mest sagkyndige, selv om det altså har medvirket til, at arbejdet ikke er gået så hurtigt, som jeg kunne ønske.

Det ligger, så vidt jeg har kunnet få oplyst, sådan, at man håber på, at man til næste år kan komme så vidt, at vi kan fremsætte i alt fald første del af et lovforslag; det er ikke sikkert, vi kan få det hele i ét lovforslag. Vi bestræber os, og jeg personlig bestræber mig på at presse på, så at dette kommissionsarbejde kan blive færdiggjort.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen spurgte, hvorfor den paragraf vedrørende ekspropriation til såkaldte beredskabsanlæg, der var med i fjor, ikke er med i lovforslaget i år, og bad mig oplyse, om man er færdig med disse anlæg. Det er man ikke; men den paragraf, der blev indsat i loven i fjor, gik ikke kun på det løbende finansår, men er af permanent karakter. Den gælder altså fortsat, selv om den ikke er med i lovforslaget i år. Sådan var den formuleret i loven, og sådan virker den.

Til det ærede medlem hr. Grøndahl vil jeg sige, at det spørgsmål, det ærede medlem rejser, om, at de, der kommer ud for ekspropriation, skulle have ret til at få beskikket — sådan forstod jeg det ærede medlem — sagførere, der skulle betales af det offentlige, er et nyt problem. Jeg har den opfattelse efter det kendskab, jeg har til ekspropriationssager, at i det store og hele bliver de, hos hvem der eksproprieres, kulant behandlet. Jeg tror, at de i reglen får lidt mere, end de egentlig skulle have, men det er jo også naturligt, når man kommer ud for den slags ting.

Spørgsmålet om eventuelt at gå over til at beskikke advokater, der skulle betales af det offentlige, er et så stort problem, at jeg synes, det vil være uheldigt at løse det i forbindelse med denne årligt tilbagevendende lov; det bør efter min mening løses i forbindelse med selve de spørgsmål, kommissionen arbejder med. Om der så vil være mulighed for noget sådant eller ej, skal jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt; men jeg synes som sagt, det hører hjemme i det kommissionsarbejde, der foregår, og i det lovgivningsarbejde, der skal finde sted, når kommissionen engang kommer med sin betænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Evald Kristensen: Da der er udtrykt ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtages dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til instruks for folketingets ombudsmand.

(Betænkning og indstilling fra ombudsmandsudvalget findes til tillæg B. sp. 173).

Sagen sattes til forhandling.